

λος ἔκεινος, τοῦ δποίου μόνον καθῆκον εἶναι ὅταν στρωθῇ
ἡ τράπεζα, υποχλινόμενος πρὸ τῶν προσκεκλημένων νὰ ἀ-

ναγγεῖλῃ κατὰ τὴν παρισιγὴν συνήθειαν:

— 'Η κυρία σερβίρεται!

ἀκόμα μένων μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν. Εὔχαριστως δέχεται
ἴπισκέψεις ἀπὸ τοὺς φίλους του. Τοὺς μὴ τοιούτους θὰ τοὺς
ἴπισκεφθῇ ὁ Ἰδιος. 'Αρχίζει δὲ ἀπὸ τὸν κ. Κουμουνδούρον.

“Ο κ. Κουμουνδούρος ἔδων ἐγκατέλειψε τὴν Ἡπειρὸν καὶ
ῆρκέσθη μόνον εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ἐπράξει τοῦτο δπως οἱ
λυσταλέοι ἔκεινοι πεινασμένοι, οἵτινες ριχνόμενοι εἰς τὸ πρῶ-
τον παρουσιαζόμενον αὐτοῖς μακαρόνι ἡ πιλάρι, ρίχνονται
τόσον δυνατά, ὥστε διὰ νὰ ἀπλώσουν καὶ εἰς δεύτερον φα-
γῆτὸν πρέπει προπογούμενως νὰ σκάσουν.

Καὶ ἦτο τόσον ἀδικον ὁ κ. Κουμουνδούρος νὰ σκάσῃ ὑπὲρ
πατρίδος.

Τὴν κατάληψιν αὐτὴν αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ τὴν ὑπο-
λάβωσιν ὡς ἀληθὲς θαῦμα καὶ τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν ἀ-
ληθεῖς θαυματοποιούς.

•Θυούφρεος.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Μᾶς ἔρεται ἡ ὄμοιογία τοῦ ἐκ Βώλου ἀνταποκριτοῦ τῆς
Παλιγγενεσίας ὅτι «τὸ αἷμα αὐτῶν (τῶν Βολιωτῶν) ἔρ-
χεισε καὶ πάλιν θερμαινόμενον ἐν ταῖς φλεψὶ!» — τούτεστι,
νὰ συνεννοούμεθα, τὴν παραμονὴν τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ
στρατοῦ καταλήψεως τοῦ τόπου τῶν.

Οἱ ἀνθρώποι θὰ εἶχαν καὶ πρὶν πυρετὸν, ἀλλὰ παγετώ-
δη πυρετόν.

“Ο αὐτὸς ἀνταποκριτὴς ὅμιλῶν περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς εἰ-
σόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὴν ὀνομάζει τὰ θλευθέρια.
“Εχει πολὺ δίκαιον, διότι τοιαύτη ἑλευθερία εἶναι πρὸ^τ
πολλοῦ, ἐνεκα τοῦ τρόπου δι'οῦ ἀπεκτήθη, ἐξουδετερωμένη.

—
‘Ιδοὺ πῶς γράφονται τὰ πρακτικὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμ-
βουλίου ἐν τῷ Τηλεγράφῳ. ‘Δρκεῖ ν' ἀποσπάσωμεν τὴν
ἔκκης παράγραφον :

“M. X. Ιάννου. Μίαν ἐρώτησιν θὰ ἀπευθύνω πρὸ τὸν
δημαρχὸν καὶ τὸν Ζαχαρίαν κ. Ζαχαρία, ἐξ ὅσων ἔδετε,
πόσην περίπου ὑπολογίζετε τὴν ποσότητα τοῦ ὕδατος ; Δ.
Ζαχαρίας μικρὸν Μιχ. Χ. Ιωάννου κ. δήμαρχε, πόση ἡ
τιμὴ εἰς ἡγοράσθη τὸ ὕδωρ 3,500 δραχμῶν.”

Ἐννοεῖται δτι διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτὴν πληρώνεται
ἀδρότατα ὁ κ. Σιβίτανίδης, διὰ νὰ ἀναγινώσκῃ ὁ κόσμος
τι λέγεται ἐν τῷ δημοτικῷ συμβούλω.

—
‘Επανῆλθεν ὁ κ. Κωνσταντίνος Περοκλῆς μετὰ
τῶν ἀκολούθων αὐτοῦ κυρίων Δέος του καὶ Χεομέ τοῦ Ιμ-
βρίου. Δι' ἐκλογαὶ καὶ ὁ χειμῶν τῶν Ἀθηνῶν, αἱ συρρεύ-
σασαι ἔδω καλλοναὶ καὶ τόση σατυρικὴ ὅλη συναχθεῖσα ὡς
προτὶ διὰ τὴν γραφίδα του, δὲν τὸν ἀφησαν νὰ ἔξακολουθῇ

“Ο κατακλυσμὸς τῆς παρελθούσης ἔδθεμάδος, δστις τό-
σας, καθὲ λέγεται, καταστροφὰς ἐπήνεγκεν ἐν “Υδρᾳ, εἰς
τὰ Μέγαρα καὶ ἀλλαχοῦ, ἕρραντισε δλίγον καὶ τὰ ἐν “Α-
ράτῃ ἔργα. ‘Ο κ. Μπούμπουλης ἀμα μαθὼν τοῦτο διέταξε
τηλεγραφικῶς νὰ κατασκευθῶσιν ἀλεξινροχα, εἰς σχῆμα
τορπιλλῶν, διὰ νὰ πλέωσιν ὅπου εἶναι ἀνάγκη, ὥστε εἰς
τὸ ἔκκης ἀμα βρέχῃ ὁ Ναυτικός οὔτε νὰ ὑγραίνηται.

“Ο κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἔχει τόσην εὐλάβειαν πρὸς
τὸ Σύνταγμα, δσην καὶ πρὸς τὰ ἐκατομύρια τοῦ δημοσίου
καὶ τὰ θυλάκια τοῦ κ. Ζεένν. ‘Απέλυσεν ἐσχάτως μίαν ἐγ-
κύλιον ἀφορώσαν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες
μέλλουσι νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ διὰ τῆς δποίας
παραβιάζεται καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου,
τόσας περιοριστικὰς διατάξεις περιέχει ὡς ἐν λόγῳ ἐγκύλιοις.

Θὲ ἡνειχόμεθα χιλίας ἀλλας περιοριστικὰς διατάξεις
ζντὶ ἐνός περιορισμοῦ τοῦ δαιμονισμένου αὐτοῦ ἀνθρώπου.

—
Μεταξὺ τοῦ ἐφευρετοῦ Γρυπάρη καὶ τοῦ ἐφευρεθέντος
Μπούμπουλη τόσην ὑπάρχει σχέσις οία μεταξὺ ἐφευρετοῦ
καὶ ἐφευρέσεως.

—
Πληροφοροῦμεν τοὺς ἐν Βώλῳ ἀναγνωστάς μας δτι τὸ
προσεχὲς φύλλον τοῦ Μὴ Χάνεσσε θὰ περιέχῃ λεπτο-
μερεστάτην, πεζὴν καὶ ποιητικὴν περιγραφὴν τοῦ πανηγυ-
ροῦ των ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὥμων ἀνταποκριτῶν Μπλούμ
καὶ Σουρῆ.

—
Μεταξὺ τῶν διορισθέντων καθηγητῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις
τῶν νέων ἐπαρχιαὶ τὸν κ. Γ. Δημητριάδην Καθηγητὴν τῶν
Μαθηματικῶν ἐν τῷ γυμναστιώ Λαρίσης γνωρίζομεν μόνον,
ἐνα τῶν κρατίστων διδακτόρων τῆς ἡμετέρας φιλοσοφικῆς
σχολῆς, ἐπιτυχῶς ἡδη διδάξαντα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.
‘Ερ' δ συγχαρομεν αὐτῷ ἐπὶ τῷ διορισμῷ του, εὔχομενος
νὰ τὸν ἔχωμεν μετ' ὀλίγον καὶ ἐν Ἀθήναις.

—
“Ο, τι βλέπομεν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Θεσσαλίης Κοινότητος
Καστανιᾶς δωρεὰν ἐνδι; δάσους εἰς τὸν Βασιλέα είναι ή σα-
τανικὴ σύμπτωσις τὸ δόνομα τῆς Καστανιᾶς νὰ είναι τόσο
κοντά τοῦ ἀλλού δνόματος τῆς ἀμερτωλῆς Καστανιώτι-
σας Βελένδα καὶ Συντροφίας.

—
‘Ορισμὸς ζατροῦ :

“Δυνθρώπος δστις εἰσάγει φάρμακα τὰ δποῖα δὲν γνωρί-
ζει εἰς σώματα τὰ δποῖα ἀκόμη ὀλιγώτερον γνωρίζει.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ τὸ Ἑθνικὸν Πγεῦμα μετὰ τὸ περὶ παραδόσεως τοῦ Βώλου τηλεγράφημα τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Κοκκίδου ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν ἑνὸς Ἀθανασιάδου πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν, δι' οὗ μετὰ τὰ συνήθη συγχρητήρια ἀνήγγελλε καὶ ταῦτα:

«Κοινοποιῶ προσέτι ὑμῖν, διτὶ παραιτηθεὶς τῆς τουρκικῆς ὑπηρεσίας ἀναμένω τὰς διαταγάς σας.»

Ωστε πλέον δὲ κόσμος ὅλος καὶ οἱ μεγαλείτεροι ἀκόμη βλάκες ἐπείσθισαν διτὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Κουμουνδούρου λύσιν τοῦ ζητήματός μας δὲ μόνος τίτλος δι' οὗ δύναται τις νὰ ευστηθῇ πρὸς τὸν κ. Κουμουνδούρον εἶναι ἡ τουρκικὴ ὑπηρεσία.

Πολλοὶ ὑποθέτουσιν ἀκόμη διτὶ δημοκρατικὸς ὑποψήφιος κ. **Ρόκος Χοϊδᾶς** ἐκτεθύσεται ὑποψήφιος βουλευτής τῆς ἐπαρχίας Κραναίας. «Ἀπαξ διὰ παντὸς ἀς μάθωσιν δόλοι διτὶ δὲ φοβερὸς ἀντιβασιλικὸς θὰ ἔκθεσῃ κάλπην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς, Ἀττικῆς, Ἀττικῆς.

«Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ρόκου Χοϊδᾶ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρ' Ἐφέταις; Ἀντεισαγγελέως ἐγένετο δεκτή.»

Τὸ ἀξιόλογον Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Σ. Κ. Βλαστοῦ ἀνέλαβεν ὡς γνωστὸν τὴν δευτέραν ἕκδοσιν τῆς πανελλήνιου ὑπολήψεως ἀπολαυσούσης **Ιστορίας τοῦ Ἑλλήνεκος** "Ἐθνους ὑπὸ Κ. Παπαρρήγοπούλου. Βίδομεν τὸ πρῶτον τεῦχος" εἶναι λίαν φιλοκάλως ἐκδεδομένον" τὸ περιέχον ἀντάξιον τοῦ περιεχομένου δὲ φάκελλος τῆς ἐπιστολῆς. Πεπίσμεθα διτὶ καὶ ἡ δευτέρα ἕκδοσις αὐτῆς ἡτὶς ὑπέστη πολλὰς οὐσιώδεις μεταβολὰς καὶ μεταρρυθμίσεις αεπὶ τῇ βάσει ὡς λέγει τὸ prospectus τῶν ἐνδοτῶν, ἀρχῶν ἐπέρων καὶ εἰδῆσεων νέων τὰ γίνη ἀνάρπαστος. **Βικαστος πολίτης** καὶ ἐκάστη οἰκογένεια πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν **Ιστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ** "Ἐθνους τοῦ Καθηγυπτοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Ο δανδῆς Ξ^ο γονούπετεῖ πρὸ τῆς δεσποίνης τῆς καρδίας του, ἔξαγει τὸ μανδύλιόν του, κόπτεται, ἀναστενάζει καὶ ὅλα αὐτὰ διὰ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἀφιλοκερδῆ ἔρωτά του.

Η δέσποινα ἡτὶς δὲν εὑρίσκεται πρώτην φορὰν εἰς τοιαύτας παραστάσεις, τρέχει εἰς τὸ καστεινάκι της καὶ ἔδιπλώνουσα ἔνα χαρτάκι:

— Διόρο μὲ ἀγαπᾶς τόσο πολὺ, τοῦ λέγει, πάνε καὶ πλέρωσε αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν τῆς Λιζίτ.

Βίκων!

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ:

Ο ὑπηρέτης: Τί κρασὶ ἐπιθυμεῖτε κύριε; Ἀμπαζοπούλου ή Οἰκονόμου.

Ο κύριος: Δὲν μὲ μέλει!

Ο ὑπηρέτης: Οὕτις μένα.

Ο κ. Ρ. οπάλληλος, ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναμφιβόλων τομαροπούλικῶν διαθέσεων, ἔλεγε προχθὲς καυχώμενος.

— Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, κύριοι, ἀσήμωσα τὰ μαλλιά μου.

— Καὶ τὸν τεέπην σας, προσέθεσεν ἄλλος.

Ἐλεγεν εἰς ἐν τινι αἴθουσῃ προκειμένου περὶ ἐκλογικῶν:

— Ο Δ. δὲν εἶναι κακός· θὰ τὸν ἔχωμεν ίσως καὶ ὑπουργὸν τοῦ μέλλοντος.

— Καὶ τὸν ἔννοεῖτε μὲ ὑπουργὸν τοῦ μέλλοντος;

— Υπουργὸς δοτις δὲν ἔχει παρελθόν καὶ δοτις ποτὲ δὲν θὰ ἔχῃ παρόν.

Ο Δ. περὶ οὗ πρόκειται ἔλεγε προχθὲς εἰς μίαν Κυρίαν:

— Πῶς σου φαίνομαι; "Βγω ὑφος βουλευτοῦ;

Η εὐφυής Κυρία τοῦ ἀπήντησε:

— Κάμε λίγο περισσότερον τὸν ἐνησχολημένον καὶ θὰ φαίνεσαι πῶς πηγαίνεις σ' τὸ ὑπουργεῖο.

Ἐν ξενοδοχείῳ.

— Παιδί φέρε μου μπαρμπούνια τηγανιτὰ, ἀλλὰ νὰ ἔρθεσκα σὰν ἔκεινα ποῦ ἔφαγα προχθὲς.

— Μείνατε ησυχος κύριε, ἔχομεν ἀκόμη τὰ ίδια.

Ο Δαγαθόπουλος ἀφιερώθη ὅλος εἰς τὴν Ἀστρονομίαν καλλιόπην νὰ μὴ τὸ εἶχε κάμει ποτέ! Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἡ σύζυγός του τοῦ ἔσχισε τὸ πρόσωπον διὰ τῶν ὀνύχων της, τοῦ ἔξερρίζωσε τὰ γένεια, τὸν ἔκαμεν ἐλεεινόν.

— Αλλὰ διατί;

— Διότι δὲ περισκεπτος ἔξερχόμενος τῆς οἰκίας εἶχεν εἰπεῖ εἰς τὴν ζηλότυπον σύζυγόν του:

— «Διάπη μου, πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ ἴδω τὴν διάβασιν τῆς Ἀφροδίτης.

Φαντασθῆτε!

Εἰς ἔξετάσεις τῆς ιστορίας:

Ο καθηγητής. Ἀπὸ ποῦ εἰσαὶ;

Ο μαθητής. Ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν.

Ἐκεῖνος. Πέ μας λοιπὸν τὶ ξέρεις περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ κράτους.

Ο μαθητής. Α! ξέχασα, δὲν εἰμαι ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν.